

ikke uden talent. Den polstrede Ugle er et godt eksempel, og et eksempel til efterfølgelse. Den er netop kommet i nyt optryk (med moderne ud-

derefter udgiverens kommentarer. De er ofte befriende, altid vittige og i det store og hele drøbende for en holdning til kunsten, som ikke er

er paa bindet). Vi anbefaler den til to slags læsere: 1) læsere, som frygter lyrik, og 2) læsere, som skriver lyrik.

sund: Passiv ærbødighed. Paa den ene side viser antologien (bedre end nogen kronik), hvad det er de moderne digtere gør oprør imod hos

BERLINER BEITRÄGE ZUR SKANDINAVISTIK

Titel/
title: *Zurückbleiben. Tryk 1943–2001*

Autor(in)/
author: Erik M. Christensen

Kapitel/
chapter: »Dekanens beretning«

In: Christensen, Erik M.: *Zurückbleiben. Tryk 1943–2001*. Berlin: Nordeuropa-Institut, 2001

ISBN: 3–927229–04–0

Reihe/
series: Berliner Beiträge zur Skandinavistik, Bd. 6

ISSN: 0933-4009

Seiten/
pages: 171–174

Diesen Band gibt es weiterhin zu kaufen. This book can still be purchased.

© Copyright: Nordeuropa-Institut Berlin und Autoren.

© Copyright: Department for Northern European Studies Berlin and authors.

Dekanens beretning

Det humanistiske fakultetsråd har i beretningsperioden afholdt ordinære møder hver 14. dag og derudover en række ekstraordinære møder. Møderne har været åbne for hovedområdets studerende, dets administrative personale og lærere; kun personlige sager er behandlet for lukkede døre.

Fakultetsrådet indførte i november 1972 en observatørordning, hvorefter hovedområdets institutbestyrere og studienævnsmænd, eller deres af det pågældende organ udpegede stedfortrædere, har taleret ved fakultetsrådets møder. Ordningen praktiseres i henhold til undervisningsministeriets skrivelse af 17. februar 1971 til universiteterne, præciseret i skrivelse af 17. marts 1971, således at det tilkommer fakultetsrådets medlemmer til enhver tid ved simpel afstemning at regulere dekanens forvaltning af sin ret til at give og tage taleretten for observatørerne. Der har været et skiftende antal tilhørere og observatører til møderne, og ordningen har fungeret gnidningsfrit.

Den 1. oktober 1972 afløste lektor Erik M. Christensen professor Bengt Algot Sørensen som dekan, idet denne havde fået fakultetsrådets tilladelse til at udtræde af rådet for at kunne overtage hvervet som formand for statens humanistiske forskningsråd. Den 1. juli 1973 afløste lektor Aage Trommer Erik M. Christensen som dekan, idet denne havde fået bevilget tjenestefritagelse med henblik på overtagelse af et professorat ved Freie Universität Berlin. Iøvrigt har suppleantordningen fungeret efter sin hensigt, således at fakultetsrådet i hele perioden har bestået af fem heltidsansatte lærere, én deltidsansat lærer og tre studerende. Der har dog lejlighedsvis i forbindelse med inhabilitet været grund til at beklage, at suppleantordningen kun har tilført indtræden i forbindelse med længere tids forfald.

Med henblik på sammenhængen mellem dekanatet og de kollegiale organer og på dekanens muligheder for at være impulsgivende og for at fastholde fakultetsrådets initiativer igennem de ofte langstrakte administrative forløb via kollegiale organer og central administration, besluttede fakultetsrådet i

oktober at tilforordne en 3/7 assistentstilling som »dekansekretær« ved humanistisk skrivestue. Dekansekretæren, som tiltrådte den 1. december, har ikke været tillagt selvstændig myndighed, men har foruden de daglige og ekstraordinære kontorfunktioner for dekanen og andre varetaget opbygning af et systematisk sagsarkiv som tillader hovedområdet studerende og medarbejdere vidtgående indsigt i dekanens forretninger og i mødereferater fra samtlige kollegiale organer.

Fakultetsrådet afholdt i dagene 1. til 3. december 1972 et week-end seminar med arbejdstitlen »hovedområdet som helhed«. Foruden fakultetsrådsmedlemmer deltog en snes institutbestyrere og studienævnformænd, og der var til specifikke punkter på seminarets arbejdsplan indbudt gæster fra Århus universitet, centerrådets forretningsudvalg, undervisningsministeriet, universitetets administration og tværfaglige arbejdsgrupper under hovedområdet. En rapport over seminaret udsendtes i januar 1973. På seminaret formuleredes en række problemstillinger, som siden er forsøgt løst, ikke mindst via en række tværfaglige initiativer. Det er således lykkedes at få organiseret udbud og efterspørgsel for tværfaglig undervisning i studiernes propædeutiske fase (»tværkurser«) og for tværfagligt udviklingsarbejde med forskningskarakter (»tværfag«). Hovedområdet optager disse aktiviteter i sine bevillinger og budgetter, og der tillægges de respektive udvalg under fakultetsrådet myndighed i retning af studienævnskompetence.

Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 437 af 23. juli 1973 om en humanistisk forsøgsbasisuddannelse ved Odense universitet foreligger som resultat af snart tre års udvalgsarbejde under fakultetsrådet. Stud. mag. Jørgen Bang, lektor Jørgen Døør og stud. mag. Torsten Erlandsen må tillægges størstedelen af æren for at forsøgsbasisuddannelsen nu endelig går igang med et første studenterindtag sommeren 1973. Det sker i nært samarbejde med studienævnene for dansk, lingvistik og litteraturvidenskab som »medbyggerfag« og med andre som tilbyggere og observatører med henblik på overbygning af den almene basisuddannelse til specifikt hovedfagniveau i så mange fag som muligt. Fortløbende samarbejde med direktoratet for gymnasieskolerne og HF vil bidrage til den løbende evaluering af eksperimentets pædagogiske resultater.

Det ligger i tværkurser, tværfag og basisuddannelse, at man stræber ud over de nedarvede afgrænsninger mellem fagene. Viljen hertil blev klart manifesteret ved week-end seminaret i december, og den er ikke af ny dato, men

den støder erfaringsmæssigt imod en række hindringer som kræver vedholdende bearbejdelse for at blive overvundet. Det humanistiske hovedområdes forskning, undervisning og administration er således fra universitetets oprettelse knyttet til en fagcenteret institutstruktur, som automatisk gør sig politisk gældende både i det helt konkrete, daglige arbejde, i det årlige arbejde med bevillinger og budgetter, og i den enkeltes opfattelse af sin videnskabs genstand, sin kompetence og sin meritering. Universitetstanken gør herimod gældende, at erkendelse består i etablering af stadig nye sammenhænge, stadig nye farbare veje. På denne baggrund har fakultetsrådet nu styrket de tværfaglige muligheder inden for og ud over hovedområdets grænser, og det må forventes, at denne udvikling vil fortsætte, ikke mindst gennem basisuddannelsen, hvis studerende og lærere vil indgå i de eksisterende fagstudier med delvis nye forestillinger om forholdet mellem fagene, mellem det enkelte fags mulige aktiviteter, og mellem humanistisk videnskab og virkeligheden iøvrigt. Man vil ikke kunne undgå fortsat at tale om politiseren i ønskelig og i uønsket forstand.

Bedømt fra dekanens udsigtspunkt er den uønskede form for politiseren slet ikke den åbne agitation, men derimod det magtspil, som finder sted uden om de kollegiale organer, og som griber ind over de ansvarsområder, hvor samarbejdet mellem administrationen og de kollegiale organer – eller mellem de kollegiale organer indbyrdes – kan være mangelfuldt. Hovedområdet har i denne beretningsperiode, som i de foregående, været forskånet for større studiehæmmende konflikter, men det vil fortsat være en betydelig arbejdsopgave at benytte og bevare de kollegiale organers fulde handledygtighed inden for styrelseslovens rammer. Hård meningsbrydning med fuld udnyttelse af de parlamentariske muligheder vil formentlig gavne i enhver henseende.

Arbejdsbyrden i studienævn, institutråd og fakultetsråd er ikke blevet mindre i beretningsperioden. Det er udsatte poster. Den i juni 1973 vedtagne, nye styrelseslov kommer ikke til at ændre dette; men det tør formodes, at den egentlige omstillingsproces til medindflydelse på arbejdspladsen faktisk fandt sted i årene 1970-73. Med det teknisk-administrative personales inddragelse i styrelsesfunktionerne anerkendes sluttelig en gruppe medarbejdere, under hovedområdet især fagsekretærerne, som har lod og del i den stadige travlhed, der fører til træthed og skuffelse eller ironisk distance, hvis den ikke er klart formålsbestemt og derved accepteret.

Forhåbentlig vil man til sin tid kunne sige om den nye styrelseslov, som det nu kan siges om den gamle, at den var til gavn for hovedområdet som helhed. Og mere til.

[1973]